

Barbara Matraszek, Sławomir Sałaciński

Stryczowice, st. VII, gm. Waśniów,
woj. kieleckie, AZP 85-69/-

Informator Archeologiczny : badania 31, 52-53

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologicznej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

SMARGLIN, st. 22, gm. Dobrze, woj. wrocławskie

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa schyłkoweolitycznego

Badania wykopaliskowe przeprowadzili mgr M. Makowiecka i mgr M. Ignaczak, przy współpracy dr M. Szmyt. Finansowane przez Wojewodę Wrocławskiego, Gminę Dobrze i Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Kontynuacja programu ratownictwa nad środkową Bachorzą. Piąty sezon badań osad ludności kultury pucharów lejkowatych, amfor kulistych oraz horyzontu trzcinieckiego. Trzeci sezon badań na stanowisku. Przebadano powierzchnię 26 m².

Stanowisko odkryte w 1982 roku. Zajmuje ono południowy stok wału wydmowego, położonego na południe od drogi z Krzywosądza do Dobrego. Badania o charakterze ratowniczym prowadzono w latach 1983 i 1987.

W sezonie 1997 prowadzono prace w obrębie 4 wykopów. Zlokalizowano w nich pozostałości osad dwóch jednostek taksonomicznych: kultury pucharów lejkowatych oraz kultury ludności schyłkowo-neolitycznej.

Głównym celem tego sezonu badawczego była pełna identyfikacja konstrukcji „palisadowej” związanej z kulturą pucharów lejkowatych. Ten unikatowy obiekt zawiera w swym wypełnisku naniesioną „ziemię rzeczną” i jest otoczony przez dużą ilość słupów.

W bieżącym sezonie zidentyfikowano zasięg występowania gleby naniesionej w wyniku działań ludzkich i nawarstwiającej się na eoliczne piaski pokrywowe. W odsłoniętym płacie ziemi hydromorficznej odkryto fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych. Pobrano próbki do badań paleogeologicznych.

Dokumentacja jest przechowywana w archiwum Biura Badań i Dokumentacji Zabytków we Wrocławku oraz w Zakładzie Prahistorii Polski IP UAM.

Badania powinny być kontynuowane.

Solniki, st. 2, gm. Zabłudów, woj. białostockie - patrz: okres nowożytny

Stradów, st. 1, gm. Czarnocin, woj. kieleckie - patrz: wczesne średniowiecze

STRYCZOWICE, st. VII, gm. Waśniów, woj. kieleckie AZP 85-69/-

- ślady osadnictwa cyklu lendzielsko-polgarskiego (neolit)
- cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzysko kultury amfor kulistych (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Barbarę Matraszek i mgr Sławomira Sałacińskiego (Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie). Finansowane przez PSOZ i Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 367 m².

Stanowisko zostało odkryte w 1970 r. przez dr. J.T. Bąbla w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w dorzeczu Kamionki. Badania wykopaliskowe poprzedzone zostały dwukrotną prospekcją terenu oraz wykonaniem planu wysokościowego na powierzchni 20 arów. W sezonie 1997 otwarto 4 wykopy, w obrębie których zdjęto warstwę orną o miąższości około 30 cm, i zadokumentowano je na tym poziomie.

Odsłonięto uchwycone na przestrzeni 13 m ślady założenia o charakterze podomowym (obiekt nr 3), domniemane palenisko (obiekt nr 4) oraz 3 skupiska polepy. Obiekty te należy łączyć z penetracją osadniczą cyklu lendzielsko-polgarskiego. Odkryto 5 grobów płaskich pod brukami kamiennymi (o orientacji północ-południe, północny zachód - południowy wschód, południowy zachód - północny wschód) oraz 3 rzędy kamieni zorientowane po osi południowy wschód-południowy zachód,

związane z konstrukcją megalityczną (cmentarzysko założone przez ludność kultury pucharów lejkowatych). Konstrukcja obstawy na przykładzie rzędu kamieni nr 2, odsłoniętego na długości około 4 m i wysokości około 30 cm, wskazuje, że zostały one wykonane z dobranych pod względem wielkości i kształtu piaskowców, ułożonych jeden na drugim bez zaprawy, tworzących „suchy murek”. Pomiedzy rzędem kamieni nr 2 i 3 wystąpiły obiekty prawdopodobnie o charakterze sepulkralnym. Wyeksplorowano jeden z nich (obiekt nr 1A), odsłaniając w nim szkielet mężczyzny w wieku adultus, położony na wznak, zorientowany po osi południowy zachód - północny wschód, pozbawiony wyposażenia. Rozpoczęto eksplorację domniemanego obiektu grobowego kultury amfor kulistych (nr 2 i 2A). Odsłonięto 2 szkielety zwierzęce. Wystąpiły one w obrębie warstw naturalnych, bez widocznych zarysów jam na poziomie ich wyodrębnienia. Ogółem odkryto 1168 zabytków, 64 fragmenty kości i szkielet.

Materiały przechowywane są w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie pod nr inw. II/9837, dokumentacja w depozycie Działu Dokumentacji Naukowej Państwowego Muzeum Archeologicznego.

Wyniki badań będą opublikowane.

Badania będą kontynuowane.

Stankowo, st. 12, gm. Gostyń, woj. leszczyńskie - patrz: wczesna epoka żelaza

STRZEGOWA, Jaskinia Biśnik, gm. Wolbrom, woj. katowickie, AZP 95-94

- stanowisko wielofazowe i wielokulturowe, obozowiska jaskiniowe z 14 faz osadniczych, kultury: zespół typu Piekary, Taubachien, mikocko-prądnicka, jermanowicka, kultura pucharów lejkowatych, kultura ceramiki sznurowej, mierzanowicka, polska (XIV w.) - chronologia: od około 250 000/ 300 000 lat temu do około 1400 r.

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Krzyszta Cyrka (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Siódmy sezon badań.

STRZYŻÓW, st. 10, gm. Horodło, woj. zamojskie, AZP 86-96/10

- cmentarzysko szkieletowe kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej (neolit)
- cmentarzysko szkieletowe kultury strzyżowskiej (wczesna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez doc. Jana Gurbę i dr Annę Zakościelną (Instytut Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez UMCS w Lublinie.

Badania miały charakter prac ratowniczych, ukierunkowanych na badanie cmentarzysk neolitycznych. Badano stanowiska o największym zniszczeniu spowodowanym przez orkę i erozję naturalną.

W trakcie wykopalisk odkryto trzy groby szkieletowe, które zawierały bardzo źle zachowane, niekompletne ludzkie szczątki kostne. Dwa pochówki przypisywane zostały kulturze lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej na podstawie drobnych ułamków ceramiki, które pozostały po zniszczonym wyposażeniu grobowym. Trzeci grób, oprócz zniszczonego szkieletu zawierał jedynie kilka charakterystycznych fragmentów ceramiki kultury strzyżowskiej.

Dokumentacja i materiały zabytkowe przechowywane są w zbiorach Instytutu Archeologii UMCS w Lublinie.

STRZYŻÓW st. 26, gm. Horodło, woj. zamojskie (ob. lubelskie), AZP 86-96/65

- cmentarzysko szkieletowe kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez doc. Jana Gurbę i dr Annę Zakościelną (Instytut Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez UMCS w Lublinie.

Badania miały charakter prac ratowniczych, ukierunkowanych na badanie cmentarzysk neolitycznych. Badano stanowiska o największym zniszczeniu spowodowanym przez orkę i erozję naturalną.

W trakcie badań wykopaliskowych odkryto trzy neolityczne groby szkieletowe kultury lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej, które zawierały bardzo źle zachowane ludzkie szczątki kostne oraz